

2011. június 7., kedd

23. megállapítja, hogy szükség van a GNSS-specifikus alkalmazásokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos kutatásra irányuló befektetésekre – különös tekintettel a fogyatékkal élők speciális igényeire –, mivel azok döntő fontosságúak a GNSS-szolgáltatások megfelelő előkészítéséhez és alkalmazásához;
24. arra kéri a Bizottságot, hogy támogassa az ágazatspecifikus – különösen a tengerészeti ágazattal kapcsolatos – szolgáltatási központok fejlesztését célzó kezdeményezéseket;
25. sajnálatosnak tartja, hogy az EGNOS-, illetve Galileo-alapú alkalmazásokkal kapcsolatos kutatásra és innovációra elkülönített pénzeszközök elégtelensége jelentős mértékben késlelteti a technológiai fejlődést és az ipari kapacitás növekedését, továbbá a környezetvédelmi szempontból hatékony végrehajtást az Európai Unióban, és ezért sürgeti a Bizottságot olyan eszközök létrehozására, amelyek lehetővé teszik a kis- és középvállalkozások számára, hogy könnyebben juthassanak finanszírozáshoz;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

A Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról

P7_TA(2011)0251

Az Európai Parlament 2011. június 7-i állásfoglalása a Lisszaboni Szerződés szerinti nemzetközi légi közlekedési megállapodásokról (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Parlament és az Európai Bizottság közötti kapcsolatokra vonatkozó keretmegállapodás (a „keretmegállapodás”) felülvizsgálatáról szóló, 2010. október 20-i határozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel az EU és az USA közötti légügyi megállapodásról szóló, 2010. június 17-i állásfoglalására ⁽²⁾,
- tekintettel „Az utasnyilvántartási adatokra (PNR) vonatkozó megállapodásokra irányuló tárgyalások megkezdése az Egyesült Államokkal, Ausztráliával és Kanadával” című 2010. május 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a közös európai légtér létrehozásáról szóló, 2007. április 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt az Amerikai Egyesült Államok közötti légiközlekedési megállapodás aláírásáról szóló 2007. március 14-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a külső légiközlekedés-politikai menetrend kidolgozásáról szóló 2006. január 17-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottság „A Közösség légiközlekedéssel kapcsolatos külpolitikája cselekvési programjának kidolgozásáról” című közleményére (COM(2005)0079),
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 218. cikkére,
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
- tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére (A7-0079/2011),

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0366.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0239.

⁽³⁾ HL C 81. E, 2011.3.15., 70. o.

⁽⁴⁾ HL C 74. E, 2008.3.20., 506. o.

⁽⁵⁾ HL C 301. E, 2007.12.13., 143. o.

⁽⁶⁾ HL C 287. E, 2006.11.24., 84. o.

2011. június 7., kedd

- A. mivel a Lisszaboni Szerződés hatálybalépéséig a nemzetközi légitársasági megállapodások megkötéséről csupán konzultáltak a Parlamenttel,
- B. mivel azóta a rendes jogalkotási eljárás hatálya alá tartozó területeket felölelő megállapodásokhoz a Parlament jóváhagyása szükséges,
- C. mivel amikor a Bizottság az Unió, illetve harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek közötti megállapodásokról tárgyal, a Parlamentet „az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen tájékoztatni kell”⁽¹⁾,
- D. mivel a keretmegállapodásnak biztosítania kell az intézmények hatásköreinek és kiváltságainak a lehető leghatékonyabb és legátláthatóbb gyakorlását,
- E. mivel a Bizottság ebben a keretmegállapodásban kötelezettséget vállalt arra, hogy tiszteletben tartja a Parlamenttel és a Tanáccsal szembeni egyenlő bánásmód elvét a jogalkotási és költségvetési ügyekben, különösen az ülésekhez való hozzáférés, valamint a hozzájárulások és egyéb információk továbbítása tekintetében,

Bevezető

1. úgy ítéli meg, hogy a szomszédos országokkal vagy jelentős globális partnerekkel kötött átfogó légitársasági megállapodások jelentős előnyökkel járhatnak az utasok, a légi szállító vállalatok és a légitársaságok számára, a piaci hozzáférés és a tisztességes versenyt előmozdító szabályozási konvergencia révén egyaránt, többek között az állami támogatások, valamint a szociális és környezetvédelmi normák tekintetében;
2. felismeri, hogy a meglévő kétoldalú megállapodásokat a közösségi joggal összhangba hozó horizontális megállapodások szükségesek a jogbiztonság biztosításához és az egyszerűsítés szempontjából további előnyök nyújtásához, valamint annak szavatolásához, hogy az Unió légitársaságai azonos jogokat élvezzenek;
3. rámutat, hogy a légi biztonsági előírások alapvető jelentőséggel bírnak az utasok, a személyzet tagjai, és általában a légitársasági ipar számára, ezért támogatja a légitársaságok biztonságára vonatkozó megállapodások megkötését a jelentős repülőgépgyártó iparral rendelkező országokkal, tekintettel a költségmegtakarításokra és az egységes jó minőségre, amely az értékelések, vizsgálatok és ellenőrzések párhuzamosításának minimálisra csökkentésével érhető el;
4. sajnálja, hogy várat magára, hogy a Tanács megbízást adjon a Bizottság számára az átfogó légitársasági megállapodás megtárgyalására olyan fontos kereskedelmi partnerekkel, mint a Kínai Népköztársaság és India; úgy véli, hogy ennek hiánya egyre fokozottabban árt az Unió érdekeinek, különös tekintettel a gazdaságok gyors növekedésére;
5. rámutat, hogy a folyamatban lévő nemzetközi légitársasági megállapodásokról szóló legutóbbi bizottsági listáról hiányoznak olyan jelentős országok, mint Japán és az Orosz Föderáció;
6. aggodalmát fejezi ki a Szibéria feletti átrepülések nyitott kérdésével kapcsolatban; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges erőfeszítést – többek között azt, hogy ezt a kérdést Oroszország WTO-hoz való csatlakozásával kapcsolatos tárgyalások során is felveti – az uniós légitársaságok közötti verseny torzulásának elkerülése érdekében;

A megállapodások értékelésének kritériumai

7. hangsúlyozza, hogy az egyes tárgyalások során értékelni kell, hogy milyen előnyökkel jár a korai megállapodás az ambiciózusabb eredményre való törekvés okozta késlekedéssel szemben;

⁽¹⁾ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés, 218. cikk, (10) bekezdés.

2011. június 7., kedd

8. rámutat arra, hogy az egyetértés céljából benyújtott átfogó megállapodások értékelésekor a Parlament igyekezni fog egységes szabványkészletet alkalmazni; különösen megállapítja, hogy a Parlament az értékelés során a következőkre fog kiemelt figyelmet fordítani: kiegyensúlyozott módon lazítják a piaci hozzáférésre és a befektetési lehetőségekre vonatkozó korlátozásokat; ösztönzőket nyújtanak a szociális és környezetvédelmi normák fenntartásához és szigorításához; megfelelő biztosítékokat nyújtanak az adatvédelem és a magánélet védelme tekintetében; a megállapodásban szerepel a biztonsági és védelmi szabványok kölcsönös elismerése; biztosított az utasok jogainak magas szintje;

9. úgy véli, hogy sürgős szükség van az egész világra érvényes adatvédelmi és magánélet védelmére vonatkozó szabványokra, és hogy a Parlament által a 2010. május 5-i állásfoglalásában meghatározott kritériumok megfelelő modellt biztosítanak egy ilyen megállapodáshoz; rámutat, hogy az ilyen nemzetközi szabványok kialakításánál az Uniónak úttörő szerepet kell játszania;

10. felhívja a figyelmet a légiközlekedési ágazat globális felmelegedéshez való hozzájárulására, és úgy ítéli meg, hogy a megállapodásoknak tartalmazniuk kell egy kötelezettségvállalást a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet keretében folytatott együttműködésre nézve a repülőgépek által okozott kibocsátások csökkentése érdekében, a klímatudomány (CO₂- és más éghajlatváltozással kapcsolatos gázok légkörbe való kibocsátása), a kutatási és technológiai fejlesztés, valamint az üzemanyag-hatékonyság terén az EU és az Egyesült Államok közötti technikai együttműködés fokozására irányuló célkitűzés mellett;

11. hangsúlyozza, hogy a légügyi szabályozás különféle szempontjait – beleértve a zajvédelmet és az éjszakai repülésre vonatkozó korlátozásokat – a tisztességes verseny alapelveinek és a szubszidiaritás elvének teljes tiszteletben tartása mellett helyi szinten kell meghatározni; kéri a Bizottságot, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályainak, valamint a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által meghatározott „kiegyensúlyozott megközelítés” elvének figyelembevétele mellett hangolja össze e kérdést európai szinten;

12. kéri a Bizottságot, hogy használja fel a légiközlekedési megállapodásokat arra, hogy szorgalmazza a szociális jogokra vonatkozó nemzetközi jogszabályokkal való összhangot, különös tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO, 1930–1999) alapvető egyezményeiben lefektetett munkajogi normákra, a multinacionális vállalatokra vonatkozó OECD-iránymutatásokra (1976, felülvizsgálva 2000-ben) és a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról szóló 1980-as római egyezményre;

13. megállapítja, hogy a biztonsági megállapodások esetében a kritériumok a következőket foglalják magukban: a tanúsítási gyakorlatok és eljárások teljes körű kölcsönös elismerése; biztonsági adatok cseréje; közös ellenőrzések; fokozott szabályozási együttműködés; valamint műszaki szintű konzultációk a problémák megoldása érdekében, mielőtt még azok működésbe hoznák a vitarendezési mechanizmust;

Eljárás

14. hangsúlyozza, hogy annak érdekében, hogy a tárgyalások végén döntést tudjon hozni arról, hogy megadja-e egyetértését vagy sem, a Parlamentnek kezdettől fogva követnie kell a folyamatot; úgy ítéli meg, hogy a többi intézménynek is érdeke, hogy korai szakaszban azonosítsák és kezeljék mindazokat az aggályokat, amelyek súlyuk alapján kérdésessé tehetik a Parlament hajlandóságát egyetértésének megadására;

15. emlékeztet arra, hogy a 2005-ös keretmegállapodás már kötelezte a Bizottságot arra, hogy kellő időben, világos tájékoztatással lássa el a Parlamentet a nemzetközi tárgyalások előkészítése, folytatása és lezárása során; megállapítja, hogy az átdolgozott 2010. októberi megállapodás különösen arra utal, hogy az Európai Parlamentet a folyamatban lévő eljárásról rendelkezésre álló információ alapján és szükség esetén a bizalmas jelleg tiszteletben tartása mellett a kezdetektől fogva rendszeresen tájékoztatni kell a tárgyalások összes szakasza során;

16. elvárja, hogy a Bizottság tájékoztassa felelős bizottságát arról a szándékáról, hogy tárgyalásokat kíván javasolni nemzetközi légiközlekedési megállapodás megkötése és módosítása céljából, továbbá a tárgyalási irányelvek tervezetéről, a tárgyalási szövegek tervezetéről és az aláírandó dokumentumról, az egyéb vonatkozó dokumentumokkal és információkkal együtt; elvárja, hogy a nemzetközi légiközlekedési megállapodás bármely további módosítása tekintetében a Parlament szerepét egyértelműen jelöljék ki a megállapodásban;

2011. június 7., kedd

17. rámutat, hogy a fent említett információkat a keretmegállapodás 24. cikke értelmében oly módon kell továbbítani a Parlamenthez, hogy szükség esetén véleményt tudjon nyilvánítani; határozottan sürgeti a Bizottságot, hogy nyújtson be egy jelentést a Parlamenthez arról, hogy a Parlament véleménye milyen módon lett figyelembe véve;

18. elismeri, hogy amennyiben a Parlament érzékeny információkat kap a folyamatban lévő tárgyalásokról, köteles gondoskodni a titoktartásról;

19. megállapítja, hogy a Parlament eljárási szabályzata szerint a plenáris ülés „az illetékes bizottság jelentése alapján [...] ajánlásokat fogadhat el, és kérheti, hogy ezeket a tárgyalási szakaszban lévő nemzetközi megállapodás megkötése előtt figyelembe vegyék” (90. cikk (4) bekezdés);

20. elismeri, hogy a légiközlekedési megállapodások gyakran jelentős szerepet ruháznak egy vegyes bizottságra, különösen a szabályozási konvergenciát illetően; elfogadja, hogy sok esetben ez rugalmasabb és hatékonyabb módja a döntéshozatalnak, mint ha ezeket a pontokat magába a megállapodásba próbálnák beépíteni; mindazonáltal hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a Parlament teljes körű és kellő időben történő tájékoztatásban részesüljön a különféle vegyes bizottságok munkájáról;

21. felszólítja a Bizottságot, hogy az információáramlás fenntartása céljából rendszeresen – de minden harmadik évnél nem ritkábban – nyújtson be a Parlamenthez a meglévő megállapodások erősségeiről és gyengeségeiről szóló jelentést; megállapítja, hogy a Parlament e jelentés alapján hatékonyabban tudná értékelni a jövőbeli megállapodásokat;

*

* * *

22. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
